

INFORMACJE DODATKOWE I OBJAŚNIAJĄCE

I. Informacje ogólne

1. Stalprodukt Spółka Akcyjna z siedzibą w Bochni przy ulicy Wygoda 69 zarejestrowana jest przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie w Krajowym Rejestrze Sądowym Przedsiębiorstw pod numerem KRS 0000055209. Podstawowym przedmiotem działalności Spółki jest walcowanie na zimno wg PKD 2732Z.
2. Stalprodukt S.A. powstał w dniu 1.07.1991 r. w procesie restrukturyzacji Huty im. Tadeusza Sendzimira (obecnie Oddział ArcelorMittal Poland S.A.), wykorzystując nowatorską ścieżkę prywatyzacji. Spółka rozpoczęła działalność w dniu 1.07.1992 r. z 60-proc. udziałem pracowników oraz 40-proc. udziałem Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie. Z chwilą rozpoczęcia działalności Spółka przejęła odpłatnie od HTS zapasy materiałów, produkcji w toku i wyrobów gotowych oraz wyposażenie i przedmioty nietrwale byłego Zakładu Przetwórstwa Hutniczego HTS. W latach 1995-1996 Spółka wykupiła całość dzierżawionego majątku od Huty T. Sendzimira, w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów, budynki, budowle, maszyny i urządzenia.

Akcje Spółki wprowadzone zostały do obrotu publicznego, a następnie giełdowego. Są one notowane na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych od 6.08.1997 r.

3. Spółka jest producentem wysoko przetworzonych wyrobów ze stali, tj. blach i taśm elektrotechnicznych transformatorowych, kształtowników giętych na zimno, blach arkuszowych, ochronnych barier drogowych i rdzeni toroidalnych. Wydziały produkcyjne zlokalizowane są w Bochni, Krakowie i Tarnowie. Znaczna część produkcji trafia na rynki eksportowe, w tym głównie do krajów Unii Europejskiej. Jednym z najcenniejszych aktywów Spółki jest zbudowana od podstaw ogólnopolska sieć dystrybucji, z oddziałami zlokalizowanymi w najważniejszych miastach kraju, która prowadzi sprzedaż nie tylko produktów Stalproduktu, ale także innych wyrobów z branży hutniczej. Siecią kieruje spółka zależna Stalprodukt-Centrostal Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.
4. Czas trwania działalności Spółki nie jest oznaczony.
5. Sprawozdanie finansowe prezentowane jest za rok 2007 r., a porównywalne dane finansowe za rok 2006.
6. Walutą funkcjonalną, jako podstawową walutą środowiska ekonomicznego, w którym działa Spółka, jest złoty polski. Waluta ta jest równocześnie walutą prezentacji w sprawozdaniu finansowym.
7. W okresie sprawozdawczym Zarząd Spółki stanowili: Piotr Janeczek Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny i Stanisław Porębski Członek Zarządu - Dyrektor Marketingu do dnia 04.02.2007 r., a od 08.02.2007 r. Antoni Noszkowski Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy.

W skład Rady Nadzorczej w okresie sprawozdawczym wchodził: Stanisław Kurnik - Przewodniczący, Maria Sierpińska - Z-ca Przewodniczącego, Kazimierz Szydłowski - Sekretarz, Janusz Bodek, Augustine Kochuparampil, Sanjay Samaddar i Janusz Smoleński.

8. W skład przedsiębiorstwa Spółki nie wchodziły wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielnie sprawozdania finansowe.
9. Stalprodukt SA stanowi jednostkę dominującą i sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.
10. Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuacji działalności gospodarczej jednostki, a żadne okoliczności nie wskazują na zagrożenie kontynuowania tej działalności.
11. Od 1 stycznia 2005 roku Stalprodukt S.A., jako emitent papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, zgodnie z Ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku, Nr 76, poz. 694 z późniejszymi zmianami) i na podstawie uchwały WZA z dnia 30 czerwca 2005 roku, sporządza jednostkowe sprawozdanie finansowe zgodnie z MSR/MSSF przyjętymi przez Unię Europejską oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej. Spółka zastosowała MSSF1 „zastosowanie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej po raz pierwszy” w sprawozdaniu rocznym za rok zakończony dnia 31 grudnia 2005 roku. Dniem przejścia na MSSF był 1 stycznia 2004 roku.
Niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone zostało we wszystkich istotnych aspektach zgodnie z zasadami MSR/MSFF, a w zakresie nieuregulowanym powyższymi standardami, zgodnie z wymogami ustawy z 29 września 1994 r o rachunkowości (Dz.U. z 2002r Nr. 76 poz.694 z późniejszymi zmianami) oraz zgodnie z wymogami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych (Dz.U. z 2005 r Nr 209 poz. 1744).
12. Przedstawione sprawozdanie finansowe i porównywalne dane finansowe uwzględniają zalecenia podmiotu uprawnionego do badania.

II. Stosowane zasady (polityka) rachunkowości

1. Od 1.01.2005r Spółka stosuje zasady (politykę) rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów, a także przychodów i kosztów, ustalania wyniku finansowego oraz sporządzania sprawozdań finansowych, zgodnie z MSR/MSSF, przyjętymi przez Unię Europejską, a w przypadkach nieuregulowanych w MSR/NSSF w oparciu o polską Ustawę o Rachunkowości.
Dla jasnego i pełnego zrozumienia niniejszego sprawozdania finansowego prezentujemy poniżej podstawowe zasady wyceny aktywów i pasywów, pomiaru wyniku finansowego oraz inne zasady rachunkowości przyjęte przez Spółkę.

1.1. Aktywa trwałe

a/ na dzień przejścia na MSR, zgodnie z MSSF1 „zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy” Spółka przyjęła wycenę użytkowanych dotychczas rzeczowych aktywów trwałych w wartości godziwej i zdecydowała stosować tę wartość jako oczekiwany (domniemany) koszt na ten dzień. Przeszacowania dokonano we własnym zakresie z udziałem służb technicznych, w oparciu o własną wiedzę techniczną i rynkową, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środków, stopnia ich zużycia, dokonanych ulepszeń, modernizacji i remontów. Dla użytkowanych w Spółce przed dniem przejścia na MSR rzeczowych aktywów trwałych przyjęto następujące okresy użytkowania i stawki amortyzacyjne: budynki 20 lat (5%), budowle 10 lat (10%), kotły 5 lat (20%), maszyny i urządzenia ogólnego stosowania 5 lat (20%), maszyny i urządzenia hutnicze 10 lat (10%) oraz pozostałe urządzenia techniczne 5 lat (20%).

b/ różnicę (nadwyżkę) z tytułu początkowej aktualizacji wyceny (przeszacowania) odniesiono na kapitał własny, jako zysk zatrzymany.

c/ pozycje rzeczowych aktywów trwałych, kwalifikujących się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo (w momencie przyjęcia do użytkowania) wycenia się wg ceny nabycia lub kosztu wytworzenia.

Wartość początkowa rzeczowych aktywów trwałych obejmuje ich cenę nabycia powiększoną o wszystkie koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika majątku do stanu zdatnego do użytkowania.

Wartość początkowa środków trwałych podlega podwyższeniu o wartość nakładów poniesionych na ich ulepszenie (przebudowa, rozbudowa, rekonstrukcja, modernizacja).

d/ po początkowym ujęciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych jako składnika aktywów, w bilansie wykazuje się je według modelu kosztu tj. ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o kwotę zakumulowanej amortyzacji i ewentualnych zakumulowanych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Pomniejszenie o umorzenie nie dotyczy gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, w stosunku do których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych.

e/ każda część składowa pozycji rzeczowych aktywów trwałych, której cena nabycia lub koszt wytworzenia jest istotny w porównaniu z ceną nabycia lub kosztem wytworzenia całej pozycji, a okres ekonomicznego użytkowania tej części różni się znacząco od przewidywanego okresu użytkowania całej pozycji, jest amortyzowana osobno.

f/ środki trwałe o jednostkowej wartości początkowej do 3.500 zł, amortyzuje się jednorazowo, odpisując w koszty ich wartość w momencie przekazania do użytkowania.

g/ pozostałe środki trwałe względnie ich odrębne i istotne części składowe amortyzowane są metodą liniową w oparciu o stawki szacowane na podstawie przewidywanego okresu ich użytkowania z uwzględnieniem wartości rezydualnej, o ile jest to kwota istotna. Wartość rezydualna to szacowana kwota jaką jednostka uzyskałaby z tytułu zbycia składnika aktywów, po odjęciu szacowanych kosztów

zbycia, gdyby składnik ten był już w wieku i stanie oczekiwanym po zakończeniu okresu użytkowania. Dla dotychczas używanych środków trwałych Spółka nie rozpoznała istotnych wartości rezydualnych.

W zakresie nowych inwestycji dotyczących maszyn i urządzeń Spółka przyjmuje okres ich ekonomicznej użyteczności 10 - 20 lat.

Stawki amortyzacyjne podlegają corocznej weryfikacji pod względem ich zgodności z okresem ekonomicznego użytkowania środków trwałych. Weryfikacji podlegają również ewentualne wartości rezydualne środków trwałych.

h/ środki trwałe w budowie są wyceniane w wysokości ogółu kosztów powstających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Środki trwałe w budowie nie są amortyzowane do momentu zakończenia ich budowy i oddania do użytkowania.

i/ koszty remontów kapitalnych środków trwałych są aktywowane i amortyzowane w okresach równym cykлом remontowym. Koszty bieżącego utrzymania środków trwałych i ich konserwacji wpływają na wynik finansowy okresu, w którym zostały poniesione.

j/ wartości niematerialne są rozpoznawane, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w przyszłości spowodują wpływ korzyści ekonomicznych do Spółki, które mogą być bezpośrednio powiązane z tymi aktywami. Wykazuje się je w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o umorzenie i łączną kwotę ewentualnych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Amortyzuje się je metodą liniową przez okres ich użytkowania, który powinien być ustalony w sposób wiarygodny. Wartości niematerialne o nieokreślonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji, ale testom na utratę wartości. Na dzień bilansowy okres użytkowania wartości niematerialnych podlega weryfikacji.

k/ w przypadku wystąpienia przesłanek wskazujących na możliwość utraty wartości posiadanych składników rzeczowego majątku trwałego i wartości niematerialnych, przeprowadzany będzie test na utratę wartości, a ustalone kwoty odpisów aktualizujących obniżą wartość bilansową aktywów, którego dotyczą i odniesione zostaną w rachunek zysków i strat. Wysokość odpisów aktualizujących ustala się jako nadwyżkę wartości bilansowej tych składników nad ich wartością odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalna odpowiada wyższej z następującej wartości: ceny sprzedaży netto lub wartości użytkowej mierzonej generowanymi przepływami pieniężnymi danego składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne, dyskontowanymi do wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej odzwierciedlającej aktualne ceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka związanego z danym składnikiem aktywów.

Kwoty ujętych odpisów aktualizujących ulegają odwróceniu w przypadku ustąpienia przyczyn ich utworzenia. Skutki odwrócenia odpisów odnoszone są w rachunek zysków i strat na pozostałe przychody operacyjne.

l/ pożyczki i należności długoterminowe wycenia się wg skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności.

Zrealizowane zyski i straty z tytułu zmian ich wartości ujmuje się w rachunku zysków i strat w okresie w którym powstały.

l/ nieruchomości inwestycyjne (środki trwale dzierżawione) wyceniane są tak jak środki trwale według modelu kosztu tj. cen nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o kwotę zakumulowanej amortyzacji (umorzenia) i zakumulowanych odpisów z tytułu utraty wartości.

m/ długoterminowe aktywa finansowe (udziały, akcje) wycenia się w cenach nabycia pomniejszonych o utratę ich wartości.

1.2. Aktywa obrotowe

a/ zapasy - wycenia się wg rzeczywistych cen nabycia lub kosztu wytworzenia, nie wyższych od ich wartości realizacji netto (cen sprzedaży netto). Wartość realizacji netto jest to szacowana cena sprzedaży dokonywanej w toku zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o szacowane koszty ukończenia składnika zapasów oraz koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku.

Wartość rozchodu wycenia się wg cen tych składników, które najwcześniej nabyto (zasada FIFO „pierwsze weszło - pierwsze wyszło”).

Koszt wytworzenia wyrobów gotowych i produkcji w toku zawiera koszt bezpośrednich materiałów, robocizny i innych kosztów, a także odpowiedni narzut pośrednich kosztów produkcji ustalony przy założeniu normalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, z wyłączeniem kosztów finansowania zewnętrznego.

Do kosztów wytworzenia produktu nie zalicza się kosztów:

- * wynikających z niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- * ogólnego zarządu, nie związanych z doprowadzaniem produktu do postaci i miejsca, w jakich się znajduje na dzień wyceny.

Wszelkie odpisy wartości zapasów do poziomu wartości netto możliwej do uzyskania oraz wszelkie straty w zapasach ujmuje się jako koszt operacyjny okresu, w którym odpis lub strata miały miejsce. W przypadku ustania okoliczności, które spowodowały obniżenie wartości zapasów lub w przypadku istnienia wyraźnych dowodów zwiększenia wartości realizacji netto, następuje przywrócenie kwoty dokonanego uprzednio odpisu (odwrócenie odpisu). Kwota odpowiadająca przywróceniu wartości zapasów ze względu na wzrost wartości realizacji netto, ujmowana jest jako zmniejszenie kosztów zapasów uznanych w rachunku zysków i strat w okresie, w którym nastąpiło przywrócenie wartości.

Spółka prowadzi ewidencję ilościowo wartościową materiałów. Dopuszcza się odpisywanie w koszty zakupów materiałów z pominięciem ewidencji ilościowo – wartościowej, pod warunkiem że materiały te zostaną przekazane do zużycia natychmiast po ich zakupie.

Części zamienne do maszyn i urządzeń o długotrwałym okresie użytkowania prezentuje się w bilansie w poz. rzeczowych aktywów trwałych.

b/ należności i roszczenia krótkoterminowe - ujmuje się wg kwot pierwotnie zafakturowanych z uwzględnieniem odpisów na należności nieściągalne, obciążających pozostałe koszty operacyjne. Wyrażone w walutach obcych należności wycenia się na dzień bilansowy wg kursu zamknięcia na ten dzień, natomiast transakcje w walutach

obcych wyceniane są po kursie natychmiastowego wykonania na dzień zawarcia transakcji. Do wyceny przyjmuje się kursy tego banku, w którym Spółka posiada największe obroty dewizowe. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe ujmuje się w rachunku zysków i strat okresu, w którym powstają (przychody /koszty finansowe). Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy odpisy aktualizujące na:

- należności krajowe nie zapłacone w ciągu 6-ciu miesięcy oraz na należności eksportowe powyżej 9-ciu miesięcy
- należności sporne oraz dotyczące postępowań likwidacyjnych i upadłościowych, a także układowych i ugodowych
- odsetki od należności, naliczone a nie zapłacone

c/ środki pieniężne i ich ekwiwalenty – obejmują środki pieniężne w banku i w kasie, lokaty krótkoterminowe oraz inne instrumenty o wysokim stopniu płynności.

Wycenia się je według wartości nominalnej. Wyrażone w walutach obcych środki pieniężne wycenia się na dzień bilansowy po kursie zamknięcia, stanowiącym natychmiastowy kurs wymiany. Powstałe w związku z tym różnice kursowe zalicza się do przychodów lub kosztów finansowych.

1.3. Kapitał własny Spółki obejmuje: kapitał podstawowy (akcyjny), kapitał zapasowy, kapitał rezerwowy, kapitał z aktualizacji wyceny, niepodzielony wynik finansowy z lat ubiegłych i wynik okresu bieżącego. Wszystkie kapitały wyceniane są w wartości nominalnej. Wartość akcji własnych pomniejsza kapitał własny.

Kapitał podstawowy (akcyjny) wykazuje się w wysokości określonej w umowie lub statucie i wpisanej w rejestrze sądowym. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wkłady na poczet kapitału. Kapitał podstawowy reprezentują akcje zwykłe na okaziciela oraz akcje imienne uprzywilejowane.

Kapitał zapasowy tworzony jest w spółce obowiązkowo (ustawowo) i ma służyć na pokrycie ewentualnego braku w kapitale akcyjnym. Zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych spółka musi przeznaczać na kapitał zapasowy co najmniej 8% rocznego zysku netto do momentu gdy kapitał ten nie osiągnie 1/3 kapitału akcyjnego.

Kapitał zapasowy zwiększa się o nadwyżki przy wydaniu akcji powyżej ich wartości nominalnej oraz różnicę z aktualizacji wyceny środków trwałych, które zostały zlikwidowane lub sprzedane. Dodatkowo kapitał zapasowy został zwiększony w 2005 roku z tytułu aktualizacji środków trwałych do wartości godziwej na dzień przejścia na MSSF, jako zysk zatrzymany.

Kapitał z aktualizacji wyceny obejmuje różnice z aktualizacji wyceny środków trwałych, gruntów i prawa wieczystego użytkowania gruntów, oprócz wartości wynikającej z przeszacowania na dzień przejścia na MSSF, którą odniesiono do kapitału zapasowego jako zysk zatrzymany. W przypadku zbycia lub likwidacji składnika majątku odpowiednia część kapitału z aktualizacji wyceny jest przenoszona na kapitał zapasowy. Odpis z tytułu trwałej utraty wartości aktywów trwałych, który uprzednio podlegał aktualizacji wyceny pomniejsza kapitał z aktualizacji do wysokości części kapitału, która dotyczy tego składnika majątku trwałego.

Pozostałe kapitały rezerwowe tworzone są z zysku, o podziale którego decyduje Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy. Kapitały te służą finansowaniu inwestycji i środków obrotowych oraz pokryciu ewentualnych strat. O wykorzystaniu tych kapitałów decyduje WZA.

1.4. Kredyty bankowe, pożyczki i inne zobowiązania finansowe (leasing) wykazuje się według zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej stopy procentowej, z zachowaniem zasady istotności. Koszty odsetkowe przypisywane są do odpowiednich okresów i ujmowane w rachunku zysków i strat.

1.5. Krótkoterminowe zobowiązania handlowe ujmuje się według kwot pierwotnie zafakturowanych. Zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się według kursu natychmiastowego wykonania (wymiany), będącego kursem zamknięcia na dzień bilansowy. Powstałe w wyniku wyceny różnice kursowe odnosi się do przychodów lub kosztów finansowych w rachunku zysków i strat.

1.6. Rezerwy tworzy się wówczas gdy istnieje:

- obowiązek (prawny lub zwyczajowy) w dniu bilansowym będący wynikiem przeszłych zdarzeń,
- prawdopodobieństwo konieczności wydatkowania środków finansowych,
- możliwość dokonania wiarygodnego wyliczenia szacunkowego.

Zgodnie z przyjętymi zasadami (polityką) rachunkowości Spółka tworzy rezerwy na:

- przejściową różnicę z tytułu podatku dochodowego, spowodowaną odmiennością momentu uznania przychodu za osiągnięty lub kosztu za poniesiony, w myśl prawa bilansowego i przepisów podatkowych,
- świadczenia pracownicze (odprawy emerytalne),
- inne rezerwy na przewidywane lub prawdopodobne straty z operacji gospodarczych, mające znaczny wpływ na kształtowanie się wyniku finansowego, z zachowaniem zasady istotności.

Rezerwa na podatek dochodowy tworzona jest metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do wszystkich różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i pasywów a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym. Rezerwę na podatek odroczony tworzy się w odniesieniu do dodatnich różnic przejściowych, a aktywa z tytułu podatku odroczonego ujmowane są w odniesieniu do ujemnych różnic przejściowych.

Wartość bilansowa składników aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Różnica między stanem rezerw i aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego na koniec i na początek okresu sprawozdawczego wpływa na wynik finansowy lub kapitał własny, jeżeli rezerwy i aktywa dotyczą operacji rozliczanych bezpośrednio z kapitałem własnym.

Rezerwa na odprawy emerytalne ustalana jest metodą aktuarialną, a jej wysokość uzależniona jest od dotychczasowego okresu zatrudnienia określającego stopień wypracowania świadczenia, a także od wskaźnika rotacji zatrudnienia, prawdopodobieństwa wypłaty i stopy dyskonta. Rezerwy na świadczenia pracownicze rozliczane są na dzień bilansowy, kończący rok obrotowy.

Rozliczenia międzyokresowe. Spółka dokonuje czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

1.7. Rachunek zysków i strat

a/ przychody ze sprzedaży obejmują wartość godziwą przychodów ze sprzedaży produktów, towarów i usług pomniejszoną o podatek od towarów i usług VAT.

Przychody ujmowane są w dwóch istotnych kategoriach:

- sprzedaż produktów (w tym usług)
- sprzedaż towarów i materiałów

Przychody są ujmowane w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że Spółka uzyska korzyści ekonomiczne związane z daną transakcją oraz gdy kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób.

b/ koszty sprzedanych produktów i usług, towarów i materiałów obejmują koszty bezpośrednio związane z ich wytworzeniem lub nabyciem.

Koszt własny prezentowany jest w podziale na dwie podstawowe kategorie:

- koszt wytworzenia sprzedanych produktów (w tym usług),
- wartość sprzedanych towarów i materiałów.

Koszty sprzedaży obejmują koszty handlowe oraz koszty reprezentacji i reklamy. Koszty ogólnego zarządu obejmują koszty związane z zarządzaniem jednostką oraz koszty administracji i reprezentacji.

c/ na wynik finansowy wpływają ponadto:

- pozostałe przychody i koszty operacyjne pośrednio związane z działalnością w zakresie m.in. zysków i strat ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych, aktualizacji wyceny aktywów niefinansowych, utworzenia i rozwiązania rezerw na przyszłe ryzyko, kar, grzywien i odszkodowań, otrzymania lub przekazania darowizn,
- przychody finansowe z tytułu dywidend (udziałów w zyskach), odsetek, zysków ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,
- koszty finansowe z tytułu odsetek, strat ze zbycia inwestycji, aktualizacji wartości inwestycji, nadwyżki ujemnych różnic kursowych na dodatnimi,
- obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego.

d/ na przychody z tytułu odsetek, naliczanych wg zasady memoriałowej tworzy się odpis(rezerwę) w pełnej wysokości, stosując zasadę ostrożności. W rachunku zysków i strat ujmuje się odsetki otrzymane według zasady kasowej.

e/ koszty operacyjne rozpoznawane są w okresie, którego dotyczą.

Koszty finansowania zewnętrznego bezpośrednio związanego z nabyciem lub wytworzeniem składników majątku wymagających dłuższego okresu czasu, aby mogły być zdatne do użytkowania lub odsprzedaży, są doliczane do kosztów wytworzenia takich środków trwałych, aż do momentu oddania tych środków trwałych do użytkowania. Wszelkie pozostałe koszty finansowania zewnętrznego są odnoszone

bezpośrednio w rachunek zysków i strat w okresie, w którym zostały poniesione. (MSR 23).

f/ podatek dochodowy wykazywany w rachunku zysków i strat obejmuje część bieżącą i część odroczoną. Podatek bieżący stanowi zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania dochodu za dany rok obrotowy, ustalone przy zastosowaniu stawek podatkowych obowiązujących na dzień bilansowy oraz korekty podatku dotyczącego lat ubiegłych. Podatek odroczony omówiony został w pkt. 1.6 .

g/ w Spółce przyjęto zasadę grupowania kosztów w układzie rodzajowym na kontach zespołu 4 oraz rozliczania ich wg typów działalności na kontach zespołu 5. Spółka stosuje i przedstawia w sprawozdaniu wariant kalkulacyjny rachunku zysków i strat.

1.8. Leasing.

Środki trwałe używane na podstawie umów leasingu finansowego, które przenoszą na Spółkę zasadniczo wszystkie korzyści i ryzyka związane z posiadaniem aktywów, są wykazywane

w bilansie wg modelu kosztu tak jak wszystkie składniki rzeczowego majątku trwałego. Opłaty leasingowe rozdzielane są pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenie niespłaconego salda zobowiązania. Koszty finansowe księgowane są bezpośrednio w rachunek zysków i strat. Środki trwałe używane na podstawie leasingu finansowego są amortyzowane przez okres ich użytkowania. Umowy leasingu, przy których całe ryzyko i pożytki ponosi leasingodawca, są klasyfikowane jako umowy leasingu operacyjnego. Koszty opłat leasingowych są odnoszone liniowo w ciężar rachunku zysków i strat w okresie obowiązywania umowy.

1.9. Ujemna wartość firmy.

Zgodnie z MSSF Nr 3, ujemna wartość firmy w momencie jej powstania jest jednorazowo odpisywana w przychody. Ujemna wartość firmy, która powstała przed dniem przejścia na MSR, została usunięta z bilansu i odpisana w całości w niepodzielony wynik z lat poprzednich, zwiększając tym samym kapitał własny. Ujemna wartość firmy powstała po dniu 1.01.2004 r. odnoszona jest bezpośrednio do rachunku zysków i strat (zwiększenie wyniku finansowego).

1.10. Profesjonalny osąd, szacunki i założenia.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF wymaga od zarządu profesjonalnych osądów, szacunków i założeń, które mają wpływ na przyjęte zasady oraz prezentowane wartości aktywów, pasywów, przychodów oraz kosztów. Szacunki oraz związane z nimi założenia opierają się na doświadczeniu historycznym oraz innych czynnikach, które są uznawane za racjonalne w danych okolicznościach, a ich wyniki dają podstawę profesjonalnego osądu, co do wartości bilansowej aktywów i zobowiązań, która nie wynika bezpośrednio z innych źródeł. Faktyczna wartość może różnić się od wartości szacunkowej. Szacunki i związane z nimi założenia podlegają bieżącej weryfikacji. Zmiana szacunków księgowych jest rozpoznawana w okresie, w którym została dokonana.

Główne założenia i szacunki w procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości dotyczące wielkości bilansowych to:

- a/ odpisy aktualizujące wartość należności,
- b/ odpisy aktualizujące wartość zapasów,
- c/ rezerwy na odpisy emerytalne,
- d/ aktywa i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
- e/ okresy amortyzacji środków trwałych.

Wg naszej wiedzy nie istnieje znaczące ryzyko wystąpienia korekt wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego, w związku z dokonanymi szacunkami.

III. Zmiany stosowanych zasad (polityki) rachunkowości

1. W okresie sprawozdawczym nie dokonano zmian stosowanych zasad (polityki rachunkowości), które w istotny sposób wpłynęłyby na sytuację majątkową i finansową oraz wynik działalności Spółki. Dokonano natomiast zmian prezentacji zaliczek na dostawy, które uprzednio wykazywano w zapasach, a od 1.01.2007 r. w należnościach z tytułu dostaw i usług, zgodnie z zasadami MSR.

2.1 Spółka dostosowała zmienione regulacje MSR 1 „prezentacja sprawozdań finansowych – ujawnienia dotyczące kapitału”, obowiązujące od 1.01.2007r w związku z wprowadzeniem MSSF 7.

Wynikające z nowych regulacji MSSF 7 „instrumenty finansowe, ujawnienie i wycena”, najistotniejsze informacje i ujawnienia opisano w Informacjach dodatkowych i objaśniających (pkt. IV Instrumenty finansowe i ocena zarządzania ryzykiem).

Inne nowe regulacje takie jak KIMSF 7 Zastosowanie metody przekształcenia w ramach MSR 29 „Sprawozdawczość w warunkach hiperinflacji”, KIMSF 8 „zakres MSSF 2”, KIMSF 9 „ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych”, KIMSF 10 „śródroczna sprawozdawczość finansowa a utrata wartości”, nie mają zastosowania bądź istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe Spółki.

2.2 Niżej wymienione standardy i interpretacje zostały wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości lub Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej, a nie weszły jeszcze w życie:

- MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych (zmieniony we wrześniu 2007 r.), mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2009 roku.
- MSSF 8 Segmenty operacyjne - mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2009 roku. Zastępuje on MSR 14 „Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności”. Standard ten wprowadza podejście zarządcze do sprawozdawczości dotyczącej segmentów działalności i podkreśla konieczność ujawnienia wskaźników i innych mierników wykorzystywanych do monitorowania i oceny działalności, tak by ujawnienia pozwoliły użytkownikowi sprawozdania ocenić charakter oraz skutki finansowe różnych rodzajów działalności prowadzonej przez Spółkę.

- MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego (zmieniony w marcu 2007) – mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2009 roku. Standard dotyczy ujmowania kosztów finansowania zewnętrznego ponoszonych w związku z dostosowaniem składnika aktywów. Zmieniony MSR 23 wycofuje dotychczasowe podejście wzorcowe nakazujące odnoszenie takich kosztów bezpośrednio w ciężar rachunku zysków i strat, nakładając obowiązek ich aktywowania.
- Interpretacja KIMSF 11 Wydanie akcji w ramach Spółki i transakcje w nabytych akcjach własnych - mająca zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 marca 2007 roku,
- Interpretacja KIMSF 12 Umowy na usługi koncesjonowane – mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2008 roku
- Interpretacja KIMSF 13 Programy lojalnościowe – mająca zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 lipca 2008 roku
- Interpretacja KIMSF 14 MSR 19 – Aktywa wynikające z programów określonych świadczeń i wymogi minimalnego finansowania – mająca zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2008 roku
- MSSF 3 Połączenia jednostek gospodarczych (zmieniony w styczniu 2008 r.) mający zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się po 1.07.2008 r.
- MSR 27 Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe (zmieniony w styczniu 2008 r.) mający zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1.07.2009 r.
- MSSF 2 Płatności w formie akcji, warunki nabywania uprawnień i anulowanie, mający zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się po 1.01.2009 r.
- Zmiany do MSR 32 i MSR 1: Instrumenty finansowe z opcją sprzedaży po wartości godziwej (zmiany z lutego 2008 r.) mające zastosowanie dla okresów rocznych rozpoczynających się po 1.01.2009 r.

Większość tych nowych standardów i interpretacji nie została jeszcze zatwierdzona przez UE.

Zarząd nie przewiduje, aby wprowadzenie powyższych standardów oraz interpretacji miało istotny wpływ na stosowane przez Spółkę zasady (politykę) rachunkowości, ale mogą one wymagać zamieszczenia w sprawozdaniu finansowym dodatkowych lub zmienionych ujawnień. Dotyczyć to będzie zwłaszcza MSSF 8 „Segmenty operacyjne” mającego zastosowanie do sprawozdań skonsolidowanych.

3. W sprawozdaniu finansowym, w stosunku do wcześniej opublikowanych danych w raporcie kwartalnym za IV kwartał 2007 r. oraz danych porównywalnych nie występują istotne różnice, które miałyby wpływ na wynik i sytuację finansową Emitenta. Wystąpiła natomiast różnica w prezentacji kapitałów. Na dzień bilansowy 31.12.2007r przebiegowano na kapitał zapasowy zysk z lat ubiegłych w kwocie 33.998 tys. zł, a dotyczący ujemnej wartości firmy powstałej w latach ubiegłych i rozliczonej zgodnie z zasadami MSR.
4. W okresie sprawozdawczym nie było potrzeby dokonywania korekt błędów podstawowych, które miałyby wpływ na sytuację majątkową i finansową, płynność oraz wynik finansowy i rentowność Spółki.

IV. Instrumenty finansowe i ocena zarządzania ryzykiem

1. Charakterystyka instrumentów finansowych i zasady ich wyceny

Instrument finansowy to każda umowa, która powoduje powstanie aktywa finansowego w jednym podmiocie i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego w drugim.

Do głównych instrumentów finansowych, z których korzysta Spółka należą: kredyty bankowe, umowy leasingu finansowego i lokaty krótkoterminowe. Głównym celem tych instrumentów jest pozyskanie środków finansowych na działalność spółek z grupy kapitałowej.

Spółka posiada też inne instrumenty finansowe, takie jak: środki pieniężne, należności i zobowiązania z tytułu dostaw i usług, które powstają bezpośrednio w toku prowadzonej przez nią działalności.

Ponadto Emitent posiada udziały w innych podmiotach, stanowiące inwestycje długoterminowe.

Instrumenty finansowe w momencie wprowadzenia do ksiąg rachunkowych są wyceniane wg kosztu (ceny nabycia), stanowiącego wartość godziwą uiszczoną zapłaty. Koszty transakcji ujmowane są w wartości początkowej instrumentów finansowych.

Po początkowym ujęciu, uwzględniając kryterium ceny nabycia, instrumenty finansowe są zaliczane do jednej z czterech kategorii i wyceniane w następujący sposób:

- instrumenty finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy. Dotyczy to instrumentów finansowych nabytych w celu generowania zysku dzięki krótkoterminowym wahanom ceny,
- instrumenty finansowe utrzymywane do terminu wymagalności to inwestycje o określonych lub możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności, które spółka zamierza i ma możliwość utrzymać w posiadaniu do tego czasu. Są one wyceniane wg zamortyzowanego kosztu, z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej,
- pożyczki i należności – są wyceniane wg zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej, a zyski lub straty są ujmowane w rachunku zysków i strat. Należności o krótkim terminie wymagalności, dla których nie określono stopy procentowej wyceniane są w kwocie wymaganej zapłaty,
- instrumenty finansowe dostępne do sprzedaży (wszystkie pozostałe aktywa finansowe) – są wyceniane według wartości godziwej, a zyski/straty z tytułu aktualizacji wyceny są ujmowane w kapitale z aktualizacji wyceny do momentu sprzedaży inwestycji lub obniżenia się jej wartości. W tym momencie łączny zysk lub strata z tytułu aktualizacji wyceny jest odnoszony na rachunek zysków i strat.

Wartość godziwa instrumentów finansowych stanowiących przedmiot obrotu na aktualnym rynku ustalana jest w odniesieniu do cen notowanych na tym rynku na dzień bilansowy. W przypadku, gdy brak jest notowanej ceny rynkowej, wartość godziwa jest szacowana na podstawie technik wyceny.

Zobowiązania finansowe nie będące instrumentami finansowymi wycenianymi w wartości godziwej przez wynik finansowy, są wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Instrument finansowy zostaje usunięty z bilansu, gdy Spółka traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy; zazwyczaj ma to miejsce w przypadku sprzedaży instrumentu lub gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią.

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych. Do takich przesłanek należą między innymi: poważne problemy finansowe dłużnika, zanik aktywnego rynku dla danego instrumentu finansowego, niekorzystne zmiany w środowisku ekonomicznym, prawnym i rynkowym wystawcy instrumentu finansowego, utrzymywanie się znacznego spadku wartości godziwej instrumentu. Gdy takie przesłanki istnieją należy dokonać oszacowania utraty wartości i dokonać odpisu aktualizującego.

Pochodne instrumenty finansowe są ujmowane pierwotnie w księgach według ceny nabycia, a następnie wyceniane są według wartości godziwej. Zmiany wartości godziwej pochodnych instrumentów finansowych ujmowane są natychmiast w rachunku zysków i strat. Instrumenty pochodne prezentowane są w bilansie jako aktywa lub zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu.

Wartość godziwa instrumentów pochodnych, którymi obrót odbywa się na rynkach regulowanych oraz papierów wartościowych dostępnych do sprzedaży ustalana jest na podstawie notowanych cen rynkowych na dzień bilansowy.

Do oszacowania wartości godziwej instrumentów pochodnych, których ceny nie są notowane na rynkach regulowanych oraz pozostałych instrumentów finansowych, spółka stosuje różne metody i założenia, które bazują na warunkach rynkowych występujących na każdy moment bilansowy.

Zazwyczaj stosowane są notowania rynkowe lub notowania dealerów dla określonych lub podobnych instrumentów. Inne techniki, jak na przykład modele wyceny opcji lub zdyskontowana wartość przyszłych oszacowanych przepływów pieniężnych, wykorzystywane są do ustalenia wartości godziwej pozostałych instrumentów.

Przyjmuje się, że wartości nominalne aktywów i zobowiązań finansowych o terminie wymagalności krótszym niż jeden rok, odwzorowują ich wartości godziwe, co oznacza, że nie wymagają dyskontowania.

2. Cel i polityka zarządzania ryzykiem oraz metody pomiaru.

Działalności Spółki narażona jest na różne rodzaje ryzyka finansowego – w tym na zmiany rynkowych cen instrumentów dłużnych i kapitałowych, wahań kursów walutowych oraz stóp procentowych. Ogólny program zarządzania ryzykiem finansowym Emitenta koncentruje się na nieprzewidywalności rynków finansowych i stara się minimalizować ich potencjalne negatywne wpływy na wyniki finansowe Spółki. Zarządzanie ryzykiem finansowym w spółce dominującej prowadzone jest przez dział zarządzania finansami i ryzykiem umiejscowionym w pionie Dyrektora Finansowego. Głównym celem jest minimalizacja negatywnych efektów

zmian zewnętrznych na wyniki uzyskiwane przez Spółkę. W zależności od rodzaju ryzyka oraz jego wielkości spółka stosuje odpowiednie instrumenty mające na celu jego rozpoznanie, oszacowanie oraz zabezpieczanie.

Do głównych rodzajów ryzyka związanych z działalnością Spółki należą:

- a/ ryzyko kredytowe,
- b/ ryzyko płynności,
- c/ ryzyko rynkowe, w tym
 - stopy procentowej,
 - walutowe,
- d/ ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kredytowe,

Ryzyko kredytowe w spółce ograniczane jest przez bieżące badanie zdolności kredytowej kontrahentów, poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (gwarancje bankowe, akredytywy, weksle, poręczenia) oraz poprzez stały monitoring należności przeterminowanych. W celu bieżącej kontroli działu handlowe oraz dział finansowy zobowiązane są do stosowania zasad określonych w procedurach: kredytowej oraz windykacyjnej. Procedury te określają sposób doboru kontrahentów, ustalania limitów kredytowych oraz postępowanie w przypadku przeterminowań należności. Jednostki powiązane prowadzą w tym zakresie własną politykę, polegającą m.in. na współpracy z towarzystwami ubezpieczającymi należności.

Poniższe zestawienie przedstawia wartość przyjętych zabezpieczeń:

Tabela 1 (wartość przyjętych zabezpieczeń)

I.p	Rodzaj zabezpieczenia	Rodzaj zabezpieczonego ryzyka	Kwota	Waluta	Tys. PLN
1	Gwarancje bankowe i akredytywy	kredytowe/kontraktowe	530 000	PLN	530
2	Gwarancje bankowe i akredytywy	kredytowe/kontraktowe	13 351 200	EUR	47 824
3	Gwarancje bankowe i akredytywy	kredytowe/kontraktowe	1 160 000	USD	2 824
4	Poręczenia	kredytowe/kontraktowe	12 063 341	PLN	12 063
5	Poręczenia	kredytowe/kontraktowe	3 950 000	EUR	14 149
	RAZEM				77 390

Kwota narażona na ryzyko równa się wartości bilansowej salda należności powiększonej o wystawione gwarancje oraz udzielone poręczenia, wartość godziwą transakcji na instrumentach pochodnych i skorygowanej o przyjęte zabezpieczenia, a także należności w stosunku do spółek powiązanych. Kwota ta wynosi 134.517 tys. PLN. Należy nadmienić, że średnia wartość wskaźnika należności przeterminowanych za 12 miesięcy 2007 (liczonego jako stosunek należności przeterminowanych do całkowitego salda należności) dla Emitenta wynosi 5,71 %.

Tabela 2

Kwota narażona na ryzyko w tys. PLN

1. Wartość bilansowa salda należności	278 371
2. Wystawione gwarancje	27 522
3. Wystawione akredytywy	20 130
4. Wartość godziwa transakcji pochodnych	0
5. Przyjęte zabezpieczenia	77 391
6. Należności w stosunku do jednostek powiązanych	93 985
Kwota narażona na ryzyko	134 517

Należy stwierdzić, że większość klientów spółki to klienci, z którymi spółka współpracuje od wielu lat.

W chwili obecnej spółka nie posiada należności restrukturyzowanych tzn. należności w stosunku do klientów z którymi zawarła porozumienie co do odroczenia płatności.

Mając na uwadze powyższe, jakość kredytową portfela handlowego należy określić jako bardzo dobrą.

Wiekowanie należności przedstawione zostało w notach objaśniających pozycje bilansu nr 7d - 7e.

Ryzyko płynności,

Zarządzanie ryzykiem płynności sprowadza się do kontroli przepływów finansowych oraz zabezpieczania możliwości finansowania zewnętrznego, w szczególności: ściągłości należności oraz zabezpieczenia w postaci linii kredytowych.

W obecnej bardzo dobrej kondycji finansowej spółki, w której występuje zdecydowana przewaga finansowania środkami własnymi, ryzyko płynności nie występuje. Jednakże mając na uwadze znaczne wydatki inwestycyjne, celem zabezpieczenia, spółka na podstawie podpisanych umów ze współpracującymi bankami, posiada przyznane limity na kredyty obrotowe.

Ryzyko rynkowe,

Główne rodzaje ryzyka wynikającego z instrumentów finansowych posiadanych przez Spółkę to ryzyko stopy procentowej oraz ryzyko walutowe.

- Ryzyko stopy procentowej związane jest z kredytem inwestycyjnym nominowanym w EUR. W roku 2007 rynek był w fazie podwyżek stopy procentowej ustalonej przez EBC, Spółka podjęła decyzję na zabezpieczenie otwartej pozycji przed niekorzystnymi zmianami stóp procentowych. Dokonano zakupu opcji cap na stopę procentową. Koszt zakupu został pokryty poprzez wystawienie opcji kupna waluty. Ryzyko związane z tą transakcją to ewentualne straty spowodowane koniecznością sprzedaży waluty po kursie niższym niż bieżący (w momencie zapadalności kolejnej opcji). Ryzyko to równoważone jest poprzez utrzymywanie odpowiednich środków w walucie w okresach zapadalności opcji, z jednoczesnym inwestowaniem tych środków w instrumenty o zwiększonej dochodowości. Na dzień bilansowy, zapadły wszystkie kontrakty terminowe na stopę procentową (z wynikiem dodatnim tabela nr 3). Emitent jest w trakcie ustanawiania zabezpieczenia na następny okres. Przewiduje

się wykorzystanie sprawdzonej strategii, z zastrzeżeniem obserwacji rynku i ujęcie w niej ewentualnych zmian w polityce Europejskiego Banku Centralnego.

Tabela 3 . (zestaw opcji)

Zarządzanie ryzykiem stopy procentowej

zapłacone odsetki od kredytu EUR	297 646,89
wynik z tytułu transakcji opisanych jw.	60 306,12
rzeczywiste zapłacone odsetki	237 340,77
średnia stopa procentowa według banku	4,25%
(bez marży)	
rzeczywista stopa procentowa	3,26%
(bez marży)	
efektywność	20,26%

- Ryzyko walutowe.

Główną walutą w sprzedaży eksportowej bądź w wewnątrzwspólnotowej wymianie towarów jest EUR. W zakresie ryzyka związanego z wahaniami kursu EUR/PLN, Spółka korzysta z zabezpieczeniami naturalnego, bowiem sprzedaż w poszczególnych okresach równoważona jest zakupami wyrażonymi bądź denominowanymi w EUR. Dodatkowo stale badana jest pozycja walutowa. Zdarza się, że w okresie dwu do trzech tygodni jest otwarta (krótka bądź długa), jednakże jej wartość w stosunku do obrotów jest niewielka. W przypadku zmian spółka jest przygotowana do przyjęcia zabezpieczeń kursu walutowego (odpowiednie umowy i limity zawarte z bankami finansującymi),

Drugą walutą w której prowadzone są rozrachunki jest USD. Wartość sprzedaży oraz zakupów w USD w stosunku do wartości obrotu jest nieistotna. Stale jest badana pozycja walutowa. Mając na uwadze fakt, sporadyczność zakupów w stosunku do stałej sprzedaży, spółka ma przez większą część okresu pozycję otwartą długą.

Spółka prowadzi aktywną politykę mającą na celu zabezpieczenie przed niekorzystnymi z punktu widzenia eksportera zmiennymi kursami dolara / złotego (opcje, forwardy, transakcje zakupowe).

Ryzyko kontraktowe,

Ryzyko kontraktowe powstaje w sytuacji, gdy zawarto z klientem umowę sprzedaży towaru na określonych warunkach dostawy, co skutkuje powstaniem zobowiązania po stronie Spółki wobec kontrahenta do wydania określonej partii towaru, przy czym aby wykonać to zobowiązanie Spółka musi przystąpić do produkcji przed uzyskaniem pełnej zapłaty. Powstała sytuacja skutkuje ponoszeniem przez Spółkę ryzyka w postaci nieodebrania gotowego towaru przez kontrahenta.

Ryzyko kontraktowe występuje w Spółce w zasadzie wyłącznie w przypadku przyjmowania zamówień na niestandardowe produkty i ocenianie jest przez osobę przyjmującą zamówienie. Ograniczane jest poprzez przyjmowanie stosownych zabezpieczeń (patrz ryzyko kredytowe), bądź poprzez przyjmowanie częściowej, bądź całkowitej przedpłaty na zamówione towary, przed rozpoczęciem produkcji.

Rachunkowość zabezpieczeń,

Ze względu na niewielką wartość wykorzystania instrumentów pochodnych spółka nie prowadzi rachunkowości zabezpieczeń. Wartości bilansowe poszczególnych instrumentów finansowych należy uznać za godziwe, gdyż przeprowadzone ich wyceny wg zamortyzowanego kosztu (skorygowanej ceny nabycia) metodą efektywnej wyceny wykazały nieistotne różnice.

Zarządzanie kapitałem,

Polityka Zarządu zakłada utrzymywanie silnej bazy kapitałowej w celu zachowania zaufania inwestorów, wierzycieli i rynku oraz zdolności do kontynuowania i dalszego rozwoju działalności Spółki z uwzględnieniem realizacji planowanych inwestycji. Zgodnie z tą polityką i procedurami wewnętrznymi Spółka monitoruje wielkość, strukturę i rentowność kapitału własnego ogółem oraz kapitału obrotowego (pracującego) na podstawie obowiązujących w Spółce wskaźników ekonomicznych.

W roku 2007 Spółka prawidłowo zarządzała kapitałem, gdyż założone cele związane zarówno z płynnością jak i rentownością zostały zrealizowane. Podstawowe wskaźniki dotyczące struktury kapitału i zarządzania kapitałem obrotowym, określone w planie finansowym osiągnęły wartości oczekiwane, co umożliwiło realizację celów Spółki, jej sprawne i pewne funkcjonowanie oraz pozyskanie środków na dalszy rozwój.

Dzięki dobrym wynikom zwiększyła się wartość dla akcjonariuszy, której maksymalizacja jest celem strategicznym Stalproduktu. Zysk netto na 1 akcje wzrósł z 38,75 zł w roku 2006 do 50,52 zł w roku 2007 (wzrost o 30,4%).

Zmiany w kapitale własnym w latach 2006 i 2007 przedstawione zostały w „Zestawieniu zmian w kapitale własnym”, stanowiącym integralną część rocznego sprawozdania finansowego.

W roku 2007 wzrósł udział kapitału własnego w finansowaniu działalności firmy. Wskaźnik kapitału własnego obliczony jako stosunek wartości kapitałów własnych do sumy pasywów wzrósł bowiem z 0,67 do 0,76.

Umiejętność zarządzania kapitałem obrotowym zwiększa zyskowność i redukuje ryzyko niedoborów gotówki. W tym zakresie należy zwrócić uwagę w szczególności na następujące działania Emitenta :

- Spółka zarządza należnościami poprzez ocenę kondycji klientów, ustalania limitów kredytowych, zabezpieczeń, monitoring należności i ewentualną windykację, zgodnie z obowiązującymi procedurami. Wynikiem prawidłowego zarządzania ryzykiem w tym zakresie jest utrzymanie należności przeterminowanych na minimalnym poziomie
- Głównym celem zarządzania zapasami w Spółce jest ocena korzyści i kosztów oraz ich zrównoważenie. Prowadzone są systematyczne działania dotyczące zapewnienia ciągłości i rytmiczności dostaw i dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia wsadu w celu terminowej realizacji zamówień i utrzymania wielkości zapasów na optymalnym poziomie.
- Spółka utrzymywała znaczne środki pieniężne na rachunkach bankowych, lokując je w korzystne i bezpieczne lokaty krótkoterminowe, z uwagi na konieczność finansowania bieżących wydatków, wynikających z działalności operacyjnej jak również planowanych wydatków inwestycyjnych.

Z zarządzaniem kapitałem, a w szczególności w kształtowaniu optymalnej jego struktury wiążą się decyzje dotyczące dywidend. Polityka dywidend w Spółce zakłada ich wypłatę corocznie w

granicach do 20-30% zysku netto, co przy dobrej kondycji finansowej nie wpływa na uszczuplenie środków przeznaczonych na rozwój firmy.

Proces zarządzania kapitałem w Spółce sprowadza się więc do ciągłego dokonywania wyborów ekonomicznych, opartych na szczegółowym porównywaniu przewidywanych kosztów i korzyści.

O prawidłowym zarządzaniu kapitałem świadczy fakt, że Spółka osiągała zadawalającą płynność finansową w ciągu całego okresu sprawozdawczego oraz terminowo regulowała zobowiązania wobec pracowników, budżetu i dostawców.

V. Pozostałe informacje i wyjaśnienia

1. Z tytułu zakupu w 2005 r. przedsiębiorstwa państwowego PSKE Elbud w Krakowie w trybie art. 39 ust.1 pkt.1 Ustawy z dnia 30.08.1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, Spółka posiada zobowiązanie wobec Skarbu Państwa na dzień bilansowy w kwocie 3.640 tys. zł. Kwota ta, zgodnie z Umową spłacona zostanie w ratach kwartalnych wraz z oprocentowaniem w okresie 2,5 roku. Innych zobowiązań wobec budżetu państwa ani też jednostek samorządu terytorialnego z tytułu uzyskania prawa własności budynków i budowli Spółka nie posiada.
2. W roku 2007 zaniechano produkcji blach prądnicowych i blach do pancerzenia kabli. Zaniechanie tej działalności jest elementem strategii Spółki, mającej na celu zwiększenie produkcji blach transformatorowych, ze sprzedaży których uzyskuje się znacznie większe marże.
3. W okresie sprawozdawczym Spółka poniosła nakłady inwestycyjne w wysokości 229.116 tys. zł, w tym na ochronę środowiska naturalnego 176 tys. zł. Planowane nakłady inwestycyjne na rok 2008 wyniosą 357.050 tys. zł, w tym na ochronę środowiska około 5.500 tys. zł. Nakłady inwestycyjne zostaną przeznaczone na sfinansowanie rzeczowych aktywów trwałych .
4. Transakcje pomiędzy spółką Stalprodukt a spółkami zależnymi polegają na ciągłym wzajemnym świadczeniu dostaw i usług, niezbędnych do bieżącej działalności. Są to transakcje typowe i rutynowe, zawierane na warunkach rynkowych w ramach grupy kapitałowej i warunkach wynikających z bieżącej działalności operacyjnej. Inne znaczące transakcje z podmiotami powiązanymi, tj. przeniesienie praw i zobowiązań pod tytułem odpłatnym jak i darmowym nie wystąpiły.

4.1 Dane dotyczące spółek powiązanych :

Podmioty uznaje się za powiązane jeśli jeden z podmiotów posiada zdolność kontrolowania drugiego podmiotu lub wywierania znaczącego wpływu na podejmowane przez drugi podmiot decyzje operacyjne lub finansowe. Do uznania danej jednostki za podmiot powiązany Spółka stosuje zasady określone w par. 9 MSR 34.

- a/ stopień udziału Emitenta w zarządzaniu wynosi 51% w spółce Stalprodukt – Warszawa, natomiast w pozostałych podmiotach powiązanych 100%,

Informacje dodatkowe i objaśniające

- b/ wzajemne należności i zobowiązania Emitenta i jednostek powiązanych oraz przychody i koszty z wzajemnych transakcji przedstawione zostały w poniższych tabelach:

Dane liczbowe spółek powiązanych 2006

w tys. zł

<u>Wyszczególnienie</u>	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i koszty z wzajemne transakcji	
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt - MB	14	379	988	2 274
Stalprodukt - Wamech	14	678	787	5 979
Stalprodukt - Centrostal	70 610	202	282 196	4 664
Stalprodukt - Serwis	11	1 293	453	14 776
Stalprodukt - Zamość	3 859	76	22 706	321
Ocynkownia Stalprodukt - Bolesław	0	3 139	92	8 469
Stalprodukt - Warszawa	4 762	0	28 115	0
Stalprodukt - Ochrona	7	210	148	1 979
STP Elbud	3	1 823	1 258	5 213

Dane liczbowe spółek powiązanych 2007

w tys. zł

<u>Wyszczególnienie</u>	wzajemne należności i zobowiązania		przychody i koszty z wzajemne transakcji	
	należności	zobowiązania	przychody	koszty
Stalprodukt - MB	18	365	388	3 331
Stalprodukt - Wamech	82	532	824	5 746
Stalprodukt - Centrostal	74 559	0	340 168	6 102
Stalprodukt - Serwis	41	1 382	459	16 920
Stalprodukt - Zamość	3 950	87	26 453	642
Ocynkownia Stalprodukt - Bolesław	0	2 635	32	13 750
Stalprodukt - Warszawa	5 536	0	34 551	8
Stalprodukt - Ochrona	18	233	180	2 403
STP Elbud	646	1 518	2 741	9 621

5. Spółka nie dokonywała w roku sprawozdawczym wspólnych przedsięwzięć z innymi podmiotami.
6. Przeciętne zatrudnienie w grupach zawodowych:
 - w roku 2006 zatrudnienie ogółem 1.228 osób, w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 982, a na stanowiskach nierobotniczych 246 osób
 - w roku 2007 zatrudnienie ogółem 1.280 osób w tym: na stanowiskach robotniczych i pokrewnych 1.028, a na stanowiskach nierobotniczych 252 osób.
7. Wynagrodzenia łącznie z nagrodami, wypłacone osobom zarządzającym i nadzorującym w przedsiębiorstwie spółki wyniosły w roku 2006 – 3.529 tys. zł, a w roku 2007 - 8.641 tys. zł, w tym wynagrodzenia Zarządu odpowiednio: 2.624 i 6.412 tys. zł, a wynagrodzenie Rady Nadzorczej 905 i 2.229 tys. zł.
 - 7.1. Wynagrodzenia osób zarządzających i nadzorujących Emitenta z tytułu pełnienia funkcji we władzach jednostek podporządkowanych wyniosły w roku 2006 - 193 tys. zł, w tym: osoby zarządzające 143 tys. zł, a osoby nadzorujące 50 tys. zł, natomiast w okresie sprawozdawczym 232 tys. zł, w tym osoby zarządzające 180 tys. zł, a osoby nadzorujące 52 tys. zł.
8. Zarówno Stalprodukt S.A. jak i jednostki od niej zależne nie udzielały zaliczek, kredytów, pożyczek, gwarancji i poręczeń członkom Zarządu i Rady Nadzorczej, za wyjątkiem pożyczek z ZFŚS.
9. Nie zanotowano znaczących zdarzeń dotyczących lat ubiegłych ujętych w sprawozdaniu finansowym na dzień 31.12.2007 r., które zniekształciły obraz działalności roku obrotowego 2007.
10. Po dniu 31.12.2007 r., poza informacjami zawartymi w niniejszym raporcie oraz w sprawozdaniu Zarządu, nie wystąpiły inne zdarzenia nie ujęte w sprawozdaniu finansowym za rok 2007 r., które mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na sytuację w Spółce i jej przyszłe wyniki finansowe.
11. Nie przedstawia się sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych skorygowanych o wskaźnik inflacji, ponieważ skumulowana średnioroczna stopa inflacji z okresu ostatnich trzech lat działalności Spółki nie osiągnęła wartości 100 %.
12. Emitent, jako jednostka dominująca, sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe metodą konsolidacji pełnej i obejmuje nim wszystkie jednostki zależne.
Do wyceny udziałów w jednostkach podporządkowanych Spółka nie stosuje w sprawozdaniu jednostkowym metody praw własności, zgodnie z zasadami MSR.
Zastosowanie tej metody spowodowałoby skutki w postaci: korekty wartości udziałów o kwotę (+ 32.524) tys. zł, korektę wyników z lat ubiegłych (+ 22.158) tys. zł oraz korektę wyniku okresu sprawozdawczego (+ 10.366) tys. zł.
13. Niniejsze sprawozdanie finansowe Stalprodukt S.A. za rok 2007 zostało zatwierdzone przez Zarząd Spółki do publikacji w dniu 14 maja 2008 r.

.....
Antoni Noszkowski
Członek Zarządu – Dyrektor Finansowy

.....
Józef Ryszka
Członek Zarządu -Dyrektor Marketing

.....
Piotr Janeczek
Prezes Zarządu -Dyrektor Generalny

Bochnia dnia 14 maja 2008 r.